

КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД
Дел. № КС-5
Дата 24.03.2003

U. g. 5/2003 б.
Документ не е внесен
Р. Яков
Корелван
документите не са
5.03.2003 г.
До
КС
18.03.2003

Конституционния съд
на Република България

ИСКАНЕ

**от група народни представители за установяване
противоконституционността на Закона за изменение и
допълнение на Закона за приватизация и
следприватизационен контрол /ДВ,бр.20/2003г./**

По чл.149,ал.1,т.2 от Конституцията

Господа Конституционни съдии,

На основание чл.150, ал.1 от Конституцията , група народни представители сезират Конституционния съд с искане за установяване противоконституционност на приетия от 39-то Народно събрание Закон за изменение и допълнение на Закона за приватизация и следприватизационен контрол /ЗИДЗПСК/. Този закон е противоконституционен на следните основания:

2

1. Конституцията в чл.81, ал.3 изрично посочва, че **“гласуването е лично”**. Законите и другите актове на Народното събрание се приемат **“с мнозинство повече от половината от присъстващите народни представители”** /чл.81, ал.2 от Конституцията/. Когато президентът върне закона, Народното събрание **“приема повторно закона с мнозинство повече от половината от всички народни представители”**/чл.101, ал.1 и 2 от Конституцията/.

ЗИДЗПСК е приет в грубо нарушение на тези конституционни изисквания. Първото четене на законопроекта се проведе на 30.01.2003г. /чл.88, ал.1 от Конституцията/, като в стенографския протокол е отбелязано, че са гласували общо 218 н.п. : “за” -113 ; “против” -97 ; “въздържали се” -8. По безспорен начин се установява, че поне 9 н.п., които са “гласували за законопроекта” въобще не са участвали в гласуването и не са били в страната /това е видно от приложените доказателства - стенографски протокол от 31.1.2003г./.

Следователно, още на първо четене законопроектът е **отхвърлен**, а не е приет.

Президентът на Републиката на основание чл.101 от Конституцията върна закона за ново обсъждане. Заседанието се проведе на 27.02.2003г., като за законопроекта в стенографския протокол е отразено, че са гласували 125 н.п. Това не отговаря на действителността и тази конституционна фалшификация стана пред очите на българските граждани, тъй като заседанието се предаваше пряко по телевизията. Впоследствие председателя на НС, г-н Огнян Герджиков призна, че се е гласувало с чужди карти / прилагаме доказателства/. Доказва се , че в залата са присъствали общо 117 н.п. Председателят на ПГ на НДСВ г-н Пламен Панайотов заяви “ има такава правна фигура- делегиране на вот. Това е възможно, щом депутатите са избирани с общопартийна листа“, което е в грубо нарушение на чл.81, ал.3 от Конституцията. / на 18.XII-2002г. Германския конституционен съд обяви за

противоконституционен емигрантския закон, поради неспазване процедурата по гласуването - прил. съобщението на БТА/.

Следователно ЗИДЗПСК е приет в грубо нарушение на чл.4, чл.81, ал.2 и 3 и чл.101,ал.1 и 2 от Конституцията.

2.С чл.35е ЗИДЗПСК се изключва всякакъв съдебен контрол, както по ЗВАС, така и по ЗАП. С това се нарушават основни конституционни принципи, върху които се основава демократичното функциониране на обществото, включително принципите на правовата държава / чл.4 от Конституцията/. Правото на защита, включително и съдебна е основно и неотменимо право на гражданите / чл.56 от Конституцията/. В чл.120, ал.1 от Конституцията е посочено, че **“съдилищата осъществяват контрол за законност на актове и действия на административните органи “**. В тази насока е практиката на КС / Р.5/97г.;Р.18/91г.;Р.8/99г. и Р.2/2000г./ Превратно се тълкува изключението по чл.120, ал.2 от Конституцията. Тенденцията, както по този закон, така и по други /прим. Закон за държавния финансов контрол/,е изключението да се превърне в правило. В чл.117 от Конституцията изрично е посочено, че **“съдебната власт защитава правата и законните интереси на гражданите,юридическите лица и държавата”**.След като се отнема изцяло съдебния контрол и то за един широк кръг обществени отношения, съдебната власт се лишава от възможността да изпълнява конституционните си функции.

Следователно ЗИДЗПСК противоречи на чл.4; чл.56; чл.117; чл.120 от Конституцията.

3.В чл.127,т.3 от Конституцията е казано, че прокуратурата следи за спазване на законността като **“предприема действия за отмяна на незаконосъобразни актове”**. Това е една от основните конституционни функции на прокуратурата.

В чл.35е от ЗИДЗПСК се отнема това конституционно правомощие на прокуратурата да протестира пред съда незаконосъобразните актове на МС, Агенцията за приватизация и други държавни органи по този “извънреден” закон.

Следователно чл.35е ЗИДЗПСК противоречи на чл.127,т.3 от Конституцията.

4.С § 5 от ЗИДЗПСК се създава списък на дружества с повече от 50% държавно участие в капитала, които ще се приватизират по новосъздадения ред. В проектозакона тези дружества бяха 12, като впоследствие нараснаха на 15. Няма законен критерий, както изискват принципите на правовата държава / чл.4 от Конституцията/. Защо точно тези дружества са включени в този списък, а други не ? Това дава възможност по субективна преценка този списък да се допълва или съкращава.

Няма законодателно определение за “национална сигурност” и поне част от предприятията не са свързани пряко с ”националната сигурност”. А ако от тези предприятия зависи националната ни сигурност, тогава защо държавата се лишава от тяхното управление и ги продава на чужди лица? Основно задължение на държавната власт е националната сигурност на страната, а не тази национална сигурност “да се продава в чужди ръце”. Това е имал предвид конституционният законодател и в чл.18 от Конституцията.

Следователно §5 ЗИДЗПСК противоречи на чл.4 и чл.18 от Конституцията.

5.С§6 ЗИДЗПСК се създава един двойствен стандарт, относно дружествата, включени в списъка по §5. Със закона се “прокламира” засилена защита на националната сигурност, а с §6 се въвежда изключение, включително и за дружествата по приетия списък. Националната сигурност е приоритетна дейност на държавата и тя не може да търпи изключения.

Явно целта е друга - да се изключи БТК от новия ред за приватизация. Така зад понятието "национална сигурност" се крият лични, корпоративни интереси.

Ако се създава специален ред за приватизация на дружества, за да се гарантира националната ни сигурност, то следва всички процедури, без изключение, да се провеждат по определенния специален ред. Това се отнася и до заварените процедури.

Следователно и §6 ЗИДЗПСК е противоконституционен.

6. В чл.4,ал.1 от Конституцията е провъзгласен принципът ,че Република България е "правова държава". Това означава, че всички държавни органи и на първо място Народното събрание трябва да спазва Конституцията, законите, включително и Правилника за организацията и дейността на Народното събрание.

В чл.53 ПОДНС е казано, че гласуването е лично, което е конкретизация на конституционния принцип на чл.81,ал.3 от Конституцията. Безспорно това конституционно изискване е грубо потъпкано .

Конституционните принципи, залегнали в чл.4 и чл.88 от Конституцията, намират своята конкретизация в чл.68 от ПОДНС. В конкретния случай имаше 4 законопроекта, внесени в Народното събрание по Закона за приватизация и следприватизационен контрол /вж.стенографски протокол от 4.12.2002г./. В грубо нарушение на законодателния процес беше поставен на разглеждане и противоконституционно приемане само законопроектът, който е предмет на настоящото дело.

Следователно и от тази гледна точка ЗИДЗПСК противоречи на чл.4 и чл.88 от Конституцията.

7.В чл.62 от Конституцията е казано, че Народното събрание "осъществява законодателната власт и упражнява парламентарен контрол". В чл.8 от Конституцията е прогласен принципът за разделение на властта. Безспорно приватизацията е в правомощията на изпълнителната власт

9

/чл.105 и чл.106 от Конституцията/. Разбира се това не може да става безконтролно, както от парламента, така и от съдебната власт относно законосъобразността на актовете и действията на администрацията.

С чл.35г ЗИДЗПСК се изисква за приватизацията т.е. продажбата по този ред “одобрение” от Народното събрание, т.е. решение на Народното събрание за всяка конкретна приватизационна сделка. **Това решение на Народното събрание става елемент от фактическия състав на сделката.** Така Народното събрание се превръща в параван на изпълнителната власт, която след одобрението може да сключи сделката при неконтролируеми параметри /чл.35д и чл.35е/.

Следователно чл.35г ЗИДЗПСК противоречи на чл.8 и чл.62 от Конституцията.

Господа Конституционни съдии,

Моля да обявите на основание чл.149,ал.1,т.2 от Конституцията Закона за изменение и допълнение на Закона за приватизация и следприватизационен контрол за противоконституционен, тъй като противоречи на чл.4; чл.8; чл.18; чл.56; чл.62; чл.81,ал.1 и 3 ; чл.88,ал.1; чл.101,ал.2; чл.117,ал.1; чл.120; чл.125 и чл.127,т.3 от Конституцията.

Предлагаме като страни в конституционното производство: Президента на Република България ; Министерския съвет; парламентарните групи в 39-то Народно събрание; Върховния административен съд; Върховния касационен съд.

Предлагаме на основание чл.21,ал.1 ЗКС конституционното дело да се разгледа публично с призоваване на страните. Големият обществен и държавен интерес налагат публичност на този процес.

Предлагаме разглеждането и решаването на делото да се извърши в максимално кратки срокове, тъй като

7

последниците от прилагането на този противоконституционен закон могат да бъдат много тежки за държавата, обществото и всеки български гражданин.

Прилагаме следните доказателства: 1. Стенографски протокол от 30.1.2003г; 2. Поименна разпечатка от гласуването на 30.1.2003г; 3. Стенографски протокол от 31.1.2003г.; 4. Стенографски протокол от 27.2.2003г; 5. Поименна разпечатка от гласуването на 27.2.2003г; 6. Стенографски протокол от 4.12.2002г; 7. Писмена молба, заедно с резолюция на председателя на Народното събрание; 8. Указ № 62/20.2.2003г. заедно с мотивите на вето на Президента; 9. ЗИДЗПСК, внесен от Министерския съвет; 10. Р. на КС на ФРГ / изд. на БТА /; 11. Изявления в пресата.

3.3.2003г

Народни представители:

1. *Любен Корнезов*

2. *Сергей Станиславов*

3. *Михаил Миков*

4. *Здравко Стоилов*

5. Аманас Жапаров
6. Стефан Васильев
7. Георги Бодунов
8. Бойко Васиков
9. Антон Чангенов
10. Петър Мухомеров
11. Борис Раев
12. Ирина Бочова
Иван Сергеев
14. Александър Паунов
15. Петър Симитров
16. Вогдан Димков
17. Димитар Петков
18. Жетко Денев
- Милан Тимков
20. Елена Масарева,
21. Георги Юрков
22. Николай Кенов
23. Димитър Симитров
24. Тодор Бояджиев
25. Тома Томов
26. Георги Пурнчев

27. Горито Асмарухов =
28. Елена Жуброва =
29. Андрей Рениел
30. Андрей Араб -
31. Бозико Рауков -
32. Елена Банеова -
33. Лидия Гасел
34. Благовест Хр. Сидгов
35. Филимент Д. Хетагдов
36. Уагна Р. Хетагдова
37. Симеона Б. Симеонов
38. Георги Анастасов
39. Борислав Борисов
40. Васил Калачов
41. Весел Лечева
42. Александр Фрадогмиев
43. Орисла Самарев
44. Мъзешко Петров
45. Любомир Паитерева

46. Уво Александров

47. Антонко Манков

48. Румен Олександров

49. Румен Петков

50. Асен Тараузов